An. et vol. XXVIII 15 Octobris 1936 (Ser. II, v. III) - Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Constitutiones Apostolicae, p. 389 - Litterae Apostolicae, p. 396 - Epistolae, p. 399.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Decretum de finium dioecesium mutatione, p. 403. II. Provisio ecclesiarum, p. 404 - *S. C. de Religiosis:* Decretum de textu Constitutionum Carmelitarum Excalceatarum, p. 405 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Instructio circa catholicorum officia erga patriam in Iaponia, p. 406. II. Nominationes, p. 409 - *S. C. Rituum:* I. Decretum de virtutibus Ven. Servae Dei M. Dominicae Mazzarello, p. 410. II. Decretum introductionis Causae Servae Dei Eugeniae Smet, p. 414 - *S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus:* Decretum de Magisterio a Pont. Instituto Musicae Sacrae conferendo, p. 417.

Diarium Romanae Curiae: Udienze solenni - S. C. del Concilio: Avviso - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 418-420.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXVI

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVIII, n. 12 - 15 Octobris 1936)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

PAG.

I. *Nelsonensis.* - Ab archidioecesis Vancuveriensis territorio pars dismembratur et inde nova erigitur dioecesis Nelsonensis. - *22 Februarii 1936* 389

II. *De Buichu.* - E Vicariatu Apostolico « De Buichu », in Indosinensi regione, territorii pars dismembratur, ex qua novus constituitur Vicariatus « De Thai-Binh » nuncupandus, et Ordini Praedicatorum concreditur; Vicariatus vero « de Buichu », ita territorio imminutus, clero indigenae concreditur. - *9 Martii 1936* 392

III. *Viterbien. et Sancti Martini ad Montem Ciminum.* - Abbatia « nullius » S. Martini ad Montem Ciminum cum dioecesi Viterbiensi unione perpetua et aeque principali coniungitur. - *2 Maii 1936*. 394

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Beatae Virginis Mariae.* - Paroeciale templum, in civitate Bonaërensi B. Mariae V. « del Pilar » sacrum, titulo ac privilegiis Basilicae Minoris cohonestatur. - *12 Martii 1936* 396

II. *Litteris Apostolicis Nostris.* - Beatissima Virgo Immaculata, S. Antonius Patavinus et S. Franciscus Borgia totius Lusitaniae Patroni aeque principales confirmantur. - *25 Martii 1936* 397

III. *Cum in oppido.* - Sanctus Pius Pp. V totius Alexandrinae dioecesis Patronus minus principalis declaratur. - *5 Maii 1936* 398

EPISTOLAE

I. *Iucundus profecto.* - Ad Emum P. D. Emmanuelem tit. Ss. Marcellini et Petri S. R. E. Presb. Card. Gonçalves Cerejeira, Patriarcham Olisiponensem, annum a suscepto sacerdotio quintum et vicesimum celebraturum. - *19 Martii 1936*. 399

II. *Perlibenti sane animo.* - Ad Emum P. D. Eustachium tit. S. Laurentii in Panisperna S. R. E. Presbyterum Card. Ilundain y Esteban, Archiepiscopum Hispalensem, quinquagesimo sacerdotii anno expleto. - *29 Aprilis 1936* 400

III. *Quintum ac vigesimum.* - Ad Emum P. D. Sebastianum tit. Ss. Bonifacii et Alexii S. R. E. Presbyterum Card. Leme da Silveira Cintra, Archiepiscopum S. Sebastiani Fluminis Ianuarii, XXV appetente natali episcopatus eius. - *3 Maii 1936* 401

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Paderbornensis - Coloniensis.* - De finium dioecesium mutatione. - *6 Iunii 1936*. 403

II. Provisio Ecclesiarum 404

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

Decretum. De textu Constitutionum ab omnibus Monasteriis Carmelitarum Excalceatarum unice adhibendo. - *19 Septembris 1936* 405

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Instructio. Ad Excmum D. Paulum Marella, Archiepiscopum tit. Docleensem, Delegatum Apostolicum in Iaponia, circa catholicorum officia erga patriam. - *26 Maii 1936* 406

II. Nominationes 409

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. Aquen. Beatificationis et Canonizationis Venerabilis Servae Dei Mariae Dominicae Mazzarello, confundatricis Instituti Filiarum Mariae Auxiliatricis. - *9 Maii 1936* 410

II. Parisien. Beatificationis et Canonizationis Servae Dei Mariae a Providentia, in saeculo Eugeniae Smet, fundatricis Instituti Sororum Auxiliatricum animarum in purgatorio degentium. - *5 Maii 1936* 414

S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

Decretum. De magisterio a Pontificio Instituto Musicae Sacrae conferendo. - *12 Martii 1936* 417

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienze solenni 418

II. Sacra Congregazione del Concilio: *Avviso* 418

III. Segreteria di Stato: *Nomine* 418

IV. Necrologio 420

An. et vol. XXVIII 15 Octobris 1936 (Ser. II, v. III) - Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

NELSONENSIS

AB ARCHIDIOECESIS VANCUVERIENSIS TERRITORIO PARS DISMEMBRATUR ET INDE NOVA ERIGITUR DIOECESIS NELSONENSIS.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Universorum christifidelium cura, quae supremo ecclesiarum Pastori incumbit, ad id quoque protenditur, ut dioecesium circumscriptiones pro meliori utiliorique earum regimine quandoque immutentur. Quum itaque in bonum fidelium in archidioecesi Vancuveriensi commorantium ab Apostolica Sede expostulatum sit, ut eadem archidioecesis dividatur et nova inde dioecesis erigatur, Nos, de consulto venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum, consentiente venerabili Fratre Guillelmo Marco Duke, Archiepiscopo Vancuveriensi ac suffragante venerabili Fratre Andrea Cassulo, Archiepiscopo titulari Leontopolitano in Augustamnica et in Ditione Canadensi Delegato Apostolico, oblatis Nobis precibus annuendum censuimus. Quamobrem, omnibus mature perpensis atque suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae potestatis plenitudine ab archidioecesis

Vancuveriensis territorio integros decanatus *Nelson* et *Cranbroock*, nec non partem decanatus *Kelowna* amplectentem paroecias et missiones *Kelowna, Rutland, Pencticton, Summerland, Peachland, Oliver, Keremeos, Westbank* distrahimus atque e territorio ita avulso novam erigimus et constituimus dioecesim, quam ab urbe *Nelson* « Nelsonensem » nuncupari volumus ac decernimus. In hac insuper Nelson urbe novae istius Nelsonensis dioeceseos sedem ut cathedram episcopalem constituimus; ipsamque idcirco urbem ad civitatis episcopalis fastigium extollimus, eidemque sedi et civitati omnia tribuimus iura et privilegia, quibus ceterae episcopales sedes ac civitates iure communi fruuntur; ecclesiam vero paroecialem, Deo in honorem Immaculatae Conceptionis Beatae Mariae Virginis dicatam, in urbe illa exstantem, ad Ecclesiae Cathedralis gradum et dignitatem evehimus, simulque ipsi eiusque pro tempore Episcopis iura omnia, honores, insignia, favores, gratias, privilegia tribuimus, quibus ceterae per orbem episcopales Ecclesiae earumque Episcopi iure communi pollent et gaudent; eisque onera omnia imponimus et obligationes, quibus Cathedrales Ecclesiae earumque Episcopi adstringuntur. Eamdem praeterea dioecesim Nelsonensem suffraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae Vancuveriensis eiusque pro tempore Antistites metropolitico Archiepiscopi Vancuveriensis iuri subiicimus. Ad dotem autem novae huius dioecesis constituendam, Episcopis pro tempore Nelsonensibus ius concedimus imponendi, iuxta aliorum Ordinariorum in Ditione Canadensi morem, cathedraticum aliaque iuxta sacros canones onera, quibus praefatae dioecesis necessitatibus rite consuli possit. Quod vero ad Capituli Cathedralis erectionem vel Dioecesanorum Consultorum coetus constitutionem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad Seminarii dioecesani institutionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi attinet, rite servari iubemus quae Sacri Canones praescribunt. Quod autem ad clerum praecipue spectat, statuimus ut, simul ac novae huius dioecesis erectio ad exsecutionem demandata fuerit, eo ipso clerici adscripti censeantur Ecclesiae illi, in cuius territorio legitime exstant. Volumus denique ut documenta omnia et acta, quae novam Nelsonensem dioecesim respiciunt, a Cancellaria Archidioecesis Vancuveriensis Curiae dioecesis Nelsonensis quam primum fieri poterit tradantur, ut in eius archivo religiose serventur. Ad quae omnia uti supra disposita exsecutioni mandanda, venerabilem quem supra diximus Fratrem Andream Cassulo, in Ditione Canadensi Delegatum Apostolicum, deligimus, eique facultates tribuimus necessarias et opportunas etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; eidemque onus imponimus

authenticum peractae exsecutionis actus exemplar ad Sacram Congregationem Consistorialem transmittendi intra sex menses ab his Litteris datis computandos. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine facta et emanata, perpetuo valida exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus; non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, evectionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntati Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo sexto, die vigesima secunda mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno quintodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Carolus Respighi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIV, n. 74. – Al. Trussardi.

II

DE BUICHU

E VICARIATU APOSTOLICO « DE BUICHU », IN INDOSINENSI REGIONE, TERRITORII PARS DISMEMBRATUR, EX QUA NOVUS CONSTITUITUR VICARIATUS « DE THAI-BINH » NUNCUPANDUS, ET ORDINI PRAEDICATORUM CONCREDITUR; VICARIATUS VERO « DE BUICHU », ITA TERRITORIO IMMINUTUS, CLERO INDIGENAE CONCREDITUR.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Praecipuas inter apostolicas officii Nostri curas ea sane quam maxime Nos urget, ut Christi regnum inter infideles nationes amplius in dies dilatetur. Ad hoc autem assequendum aptissimos prae ceteris se praebent cleri indigenae sacerdotes, quippe qui cum popularibus suis maxime cohaereant eosque idcirco ad Ecclesiae amplexum vocare et perducere facilius valeant. Quod quidem prae oculis habentes, et considerantes Vicariatum Apostolicum *de Buichu* tam late patere ut ab uno tantum Pastore vix regi possit ac propterea territorio imminuendum esse, de aliqua eius Vicariatus parte clero indigenae concredenda iam ab elapso anno cogitavimus, ac interea venerabilem Fratrem Petrum Muñagorri y Obineta, Vicarium Apostolicum de Buichu, Episcopo Coadiutori cum iure futurae successionis donavimus, id committentes munus e clero indigena sacerdoti, venerabili scilicet Fratri Dominico Ho Ngoe Cân, quem simul Episcopum titularem Zenobiensem elegimus. Quum autem opportunum modo videatur exoptatam quam supra diximus Vicariatus de Buichu divisionem ad effectum perducere, quumque ex tribus civilibus provinciis quae, etsi non integrae, vicariatum illum hucusque efformant, de Nam-Dinh, videlicet, de Thai-Binh et de Hung-Yen, prima, seu de *Nam-Dinh,* tum religionis et caritatis operum, tum indigenarum sacerdotum et fidelium frequentia maxime florescat, eam, pro parte ad Vicariatum de Buichu pertinente, clero indigenae, non sine magno animarum fructu, committendam censemus. De ceteris vero provinciis, de *Thai-Binh,* scilicet, ac de *Hung-Yen,* quippe quae minori religionis progressu laetae, spirituali fidelium bono melius expedire aestimamus si illae sub Missionariorum exterorum regimine adhuc permaneant. Quae omnia considerantes, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, e Vicariatu Apostolico de Buichu territorium

separamus partem illam complectens provinciarum de *Thai-Binh* et de *Hung-Yen* ad Vicariatum ipsum hucusque pertinentem, atque ex territorio ita avulso novum constituimus Vicariatum Apostolicum, ab urbe *Thai-Binh,* quae princeps est eiusdem nominis provinciae, de *Thai-Binh* nuncupandum. Novum hunc Vicariatum inclito Praedicatorum Ordini, cuius Missionarii optime de Fidei catholicae propagatione in Vicariatu de Buichu meriti sunt, quippe qui eum ad florentem quo gaudet statum indefessis diuturnisque laboribus evexerunt, tenore praesentium, ad Sanctae Sedis tamen beneplacitum, concredimus. Vicariatui idcirco de *Thai-Binh* eiusque pro tempore Vicariis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates quibus ceteri per orbem Vicariatus eorumque Praesules iure communi gaudent ac fruuntur, eosque omnibus pariter adstringimus oneribus et obligationibus. Vicariatum autem de Buichu, illa territorii parte quam supra diximus imminutum, intra limites propterea civilis provinciae de *Nam-Dinh,* etsi non integrae, circumscriptum, eodem nomine retento, clero indigenae hisce ipsis Litteris concredimus, ea tamen lege ut sub hodierni Vicarii Apostolici, venerabilis scilicet Fratris Petri Muñagorri y Obineta, Episcopi titularis Pityuntini, regimine ad tempus maneat. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur si ipsaemet exibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, commissionis, concessionis, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo sexto, die nona mensis Martii, Pontificatus Nostri anno quintodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apost.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIV, n. 75. – Al. Trussardi.

III

VITERBIEN. ET SANCTI MARTINI AD MONTEM CIMINUM

ABBATIA « NULLIUS » S. MARTINI AD MONTEM CIMINUM CUM DIOECESI VITERBIENSI UNIONE PERPETUA ET AEQUE PRINCIPALI CONIUNGITUR.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad maius christiani gregis spirituale bonum et emolumentum non parum prodesse videtur apta dioecesium circumscriptio; ad quam assequendam supremae Nostrae potestatis est sive nimis amplas dioeceses dividere, sive parvas aliquando coniungere et sub unius Antistitis regimine subiicere. Nos quidem iam anno millesimo nongentesimo vigesimo septimo Abbatiam « nullius » S. Martini ad Montem Ciminum, tum suo destitutam Pastore, ad Nostrum et Sanctae Sedis nutum, administrandam commisimus venerabili Fratri Aemygdio Trenta, finitimae dioecesis Viterbiensis Episcopo. Cum porro ex hac temporaria unione non parum, uti Nostris erat in votis, Abbatiae illius christifidelibus spirituale incrementum obvenisse Nobis compertum sit, cumque dilectus Filius Princeps ab Auria Pamphilius patronatus iuri in eamdem Abbatiam, quod fel. rec. Innocentius Decimus, Praedecessor Noster, Pamphiliae genti concesserat, nuper renunciaverit, opportunum et utile Nobis visum est eam in perpetuum coniungere cum Cathedrali Ecclesia Viterbiensi. Quapropter Nos, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant, consensu, haec quae sequuntur apostolicae potestatis plenitudine statuimus ac decernimus: Abbatia S. Martini ad Montem Ciminum cum dioecesi Viterbiensi posthac *unione perpetua et aeque principali* coniuncta erit, ita ut in posterum Episcopus pro tempore Viterbiensis regimen quoque illius Abbatiae habeat et titulo Abbatis S. Martini ad Montem Ciminum condecoretur cum omnibus iuribus et officiis eidem adnexis. Vicarius Generalis dioecesis Viterbiensis sit simul eiusdem Abbatiae Vicarius Generalis et unica quoque habeatur Curia Episcopalis pro utraque Ecclesia. Item, sede vacante, Vicarius Capitularis, a Viterbiensi Capitulo Cathedrali rite electus, administrationem quoque Abbatiae S. Martini suscipiat. Beneficia tum dioecesis Viterbiensis tum Abbatiae S. Martini utriusque Ecclesiae sacerdotibus pro-

miscue conferri liceat. Quum vero in praesenti dioecesis Viterbiensis suo feliciter gaudeat Pastore, venerabilis Frater Aemygdius Trenta, Episcopus Viterbiensis et Tuscaniensis, simul ac hae Litterae Nostrae ad exsecutionem demandatae fuerint, Abbatis quoque titulo S. Martini ad Montem Ciminum potiatur. Ad quae autem omnia canonice exsequenda eumdem venerabilem Fratrem Aemygdium Trenta deligimus, eique necessarias et opportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidemque onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar infra sex menses ab his Litteris datis transmittendi. Volumus insuper ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo cuiusvis viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris Nostris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Decernimus denique has praesentes Litteras perpetuo valituras, contrariis quibuslibet, etiam peculiari et expressa mentione vel derogatione dignis, minime obstantibus. Nemini igitur omnia quae per hanc paginam Nostram decreta sunt infringere aut eis contraire liceat; si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo sexto, die secunda mensis Maii, Pontificatus Nostri anno quintodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

† Dominicus Spolverini, *Archiep. tit. Larissen. Proton. Apost.*
Alfridus Vitali, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LV, n. 4. – Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

PAROECIALE TEMPLUM, IN CIVITATE BONAËRENSI B. MARIAE V. « DEL PILAR » SACRUM, TITULO AC PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS COHONESTATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Beatae Virginis Mariae de Columna, vulgo « del Pilar », titulo exstat Bonaërensi in civitate atque archidioecesi magni momenti paroeciale templum, decimo octavo saeculo ineunte, uti fertur, extructum in agro iam ad hunc finem a Ferdinando Michaële de Valdez Inelan donato, penes domum quae tunc temporis a Fratribus Recollectis habebatur. Anno vero millesimo septingentesimo vicesimo secundo christifidelibus bonaërensibus patefactum, postea ipsum templum sollemniter consecratum est, atque etiam ad Patriarchalem Archibasilicam Lateranensem aggregatum. Celeberrimum ipsum ad honorem Deiparae Virginis aedificium, quod formis surrexit delineatis a quibusdam e Societate Iesu viris, molis amplitudine excellens est, non minus quam mirificis artis operibus, praesertim picturis, modo sapienter moderatorum popularium cura in pristinum decus restitutis. Historicis etiam, quae Nationis Argentinae maxime intersunt, memoriis sacra ipsa aedes renidet, ita ut fideles numquam intermisso studio eandem quam pretiosis quidem et copiosis sacris supellectilibus ditavere, nunc etiam celebrent, et devotione, fide, gratoque animo ducti ad Virginem de Columna Beatam, a qua templum nuncupatur, pie devoteque concurrant. Haec animo recolentes benigne preces excipiendas esse censemus, quas nuper amplissimis tum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Bonaërensium Archiepiscopi tum Nostri in Republica Argentina Nuntii Apostolici commendationibus communitas, parochus, qui una cum novem aliis presbyteris assiduam operam cultui divino navant, ipsa in paroecia, sacrumque ministerium actuose implent, Nobis suppliciter adhibuit ut idem paroeciale templum titulo privilegiisque basilicae minoris cohonestare dignaremur. Quae cum ita sint, conlatis consiliis cum Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi praepositis, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, templum paroeciale intra fines civitatis atque archidioecesis Bonaërensis Beatae Mariae Virgini « del Pilar » sacrum, ad titulum ac

dignitatem *Basilicae Minoris* evehimus, omnibus adiectis honoribus privilegiisque quae de iure competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec concedimus, largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, vel pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque propterea ex nunc atque etiam inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XII mensis Martii, an. MCMXXXVI Pontificatus Nostri decimo quinto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

BEATISSIMA VIRGO IMMACULATA, S. ANTONIUS PATAVINUS ET S. FRANCISCUS BORGIA TOTIUS LUSITANIAE PATRONI AEQUE PRINCIPALES CONFIRMANTUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Litteris Apostolicis Nostris, sub anulo Piscatoris die decima tertia m. Iunii an. MCMXXXIV datis, Sanctum Antonium Patavinum totius Lusitaniae coelestem Patronum aeque principalem una cum Sancto Francisco Borgia sollemniter constituimus, nulla tamen facta mentione de Immaculata Beatae Mariae Virginis Conceptione, quam anno millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto regni Lusitani coetus legiferi una cum Capitulis ceteroque clero Patronam Nationis Lusitanae iam elegerant. Clemens vero X, dec. Noster, Litteris suis die VIII m. Maii, an. millesimo sexcentesimo septuagesimo primo Piscatoris anulo obsignatis, electionem eandem confirmavit, ita ut a temporibus ipsis ad hunc diem continenti traditione nationali uti principalem Patronam Lusitani venerentur Immaculatam Conceptionem; illiusque etiam festivitatem cum octava, ritu nempe patronis principalibus pari, ab anno saltem millesimo septingentesimo octavo celebrant. Quibus omnibus attente perpensis, audito quoque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum omnes coelestes Patronatus memoratos confir-

mamus, statuimusque propterea ut totius Lusitaniae Patroni aeque principales Beatissima Virgo Immaculata, Sanctus Antonius Patavinus et Sanctus Franciscus Borgia rite in posterum sicut antea habeantur. Decernimus item ut, servata tamen octava B. Mariae Virginis Immaculatae, in reliquis exstent iura ac privilegia liturgica, quae huiusmodi coelestium Patronorum propria sunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec edicimus statuentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos et integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXV mensis Martii, an. MCMXXXVI Pontificatus Nostri decimo quinto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

SANCTUS PIUS PP. V TOTIUS ALEXANDRINAE DIOECESIS PATRONUS MINUS PRINCIPALIS DECLARATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Cum in oppido, cui nomen « Bosco Marengo » intra fines posito dioecesis Alexandrinae, monumentum publice erectum sit ac sollemniter inauguratum ad honorem Sancti Pii Pp. V, praedecessoris Nostri, qui suum eodem in oppido ortum habuit, ac Venerabilis Frater Episcopus Alexandrinus, nomine quoque tam Capituli suae Cathedralis quam Coetuum Optimatum populariumque dioecesis sibi commissae, enixas Nobis preces humiliter exhibuerit ut ipsum Sanctum Pium V civitatis ac dioecesis Alexandrinae coelestem Patronum minus principalem declarare dignemur, Nos piis huiusmodi optatis ultro libenterque annuendum censemus. Audita igitur Sacra Rituum Congregatione, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, ad magis etiam magisque fovendum cleri populique Alexandrinae dioecesis venerationem erga Sanctum Pontificem eundem, civitatis ac dioecesis totius Alexandrinae *Patronum* minus principalem Sanctum Pium V declaramus et constituimus, praetereaque

indulgemus ut festum eiusdem Sancti Patroni quotannis recolatur die quinta mensis maii, sub ritu duplici secundae classis. Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, civitati dioecesique Alexandrinae nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die v m. Maii, an. MCMXXXVI, Pontificatus Nostri decimo quinto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EM̃UM P. D. EMMANUELEM TIT. SS. MARCELLINI ET PETRI S. R. E. PRESB. CARD. GONÇALVES CEREJEIRA, PATRIARCHAM OLISIPONENSEM, ANNUM A SUSCEPTO SACERDOTIO QUINTUM ET VICESIMUM CELEBRATURUM.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Iucundus profecto nuntius ad Nostras recens pervenit aures, te proxime quintum ac vicesimum peracturum annum, ex quo primam Deo salutarem hostiam obtulisti. Neque vero miramur, quod ista permoti faustitate probi tui fideles, sollerti quidem clero permovente, certatim tibi gratulari atque egregias obsequii amorisque significationes praebere nituntur. Novimus enim te plura in eos beneficia pastorali munere contulisse, praesertim quum novas splendidasque sedes utrique Seminario sedulo apparaveris et clericorum numerum virtutemque omni cura provehere contendas; quae sane promerita quantopere faciamus, ex postremis quoque Encyclicis Litteris « de sacerdotio catholico » luculenter constat. Nec vero minorem ipse sollertiam adhibuisti in Actione Catholica inter laicos fovenda, ad normas potissimum Apostolicae Epistolae « Ex officiosis litteris », quam tibi ceterisque Lusitaniae Pastoribus, de Actione Catholica congruentius istic ordinanda, triennio fere ante conscripsimus. Quapropter Nos in primis tibi de proxima faustitate gratulantes, sollemnia ipsa ad sacerdotale decus munusque in persona Pastoris dilaudandum praestituta laeto libentique

animo participamus, simulque pios istos fideles paterne vehementerque exhortamur, ut omnes, qua precibus, qua consiliis, qua opibus, fortunatos adulescentes, qui ad sacra munera vocentur, opportune efficaciterque adiuvent, auxilia itaque praevalida in Ecclesiae incrementum dilecto Pastori praebentes. Hoc profecto exstabit uberrimus iubilaei tui sacerdotalis fructus et praeclarissimum fidei pietatisque populi monumentum. Interea, quo sacri eventus celebratio sollemnior evadat, facultatem tibi damus, ut, celebritatis die, Sacro pontificali ritu peracto, adstantibus fidelibus nomine Nostro Nostraque auctoritate benedicas, plenam iisdem commissorum veniam proponens, ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Denique ex animo tibi ominantes, ut quam diutissime animarum utilitati incolumis serveris, caelestium praenuntiam gratiarum ac praecipuae Nostrae caritatis testem, Apostolicam Benedictionem tibi, Dilecte Fili Noster, Episcopis Auxiliaribus tuis, cunctoque clero ac populo tibi demandato peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XIX mensis Martii, S. Ioseph Sponsi B. Mariae Virginis festo, anno MDCCCCXXXVI, Pontificatus Nostri quinto decimo.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. EUSTACHIUM TIT. S. LAURENTII IN PANISPERNA S. R. E. PRESBYTERUM CARD. ILUNDAIN Y ESTEBAN, ARCHIEPISCOPUM HISPALENSEM, QUINQUAGESIMO SACERDOTII ANNO EXPLETO.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Perlibenti sane animo quinquagesimum a suscepto sacerdotio annum te nuper fauste peregisse accepimus. Quod si tua permisisset modestia, ut laetus eiusmodi nuntius ad aures Nostras mature perveniret, gratulantis animi Nostri sensus tibi antea profecto aperuissemus. Attamen nulla quidem mora obstare potest, quominus tibi vota atque omina Nostra paterne iucundeque exhibeamus; immo vero ut ea ipsa gratiora tibi ac ferventiora obveniant plane exoptamus. Novimus enim iamdiu, qua ipse pietate filialique caritate Apostolicae huic Sedi addictus deditusque sis; compertas pariter habemus, praeter ceteras laudes, tuam pietatem ac sollertiam quibus Christi fidelium utilitatem persequi studes, necnon sollicitudinem, qua laicorum Actionem Catholicam fovere et amplificare

contendis. Quapropter sicut plura iam antehac benevolentiae tibi Nostrae dedimus testimonia, praesertim quum in amplissimum Patrum purpuratorum Ordinem referre voluimus, ita in praesens, novam hanc nacti opportunitatem, de sacro munere tam diuturne diligenterque peracto tibi vehementer gratulamur, precibusque Deo ultro admotis, felicissima dona ac solacia caelestia tibi impense adprecamur. Denique a divina misericordia instanter exoramus ut in patria tua, sedatis publicarum rerum turbinibus ac fluctibus, dies tandem illucescat tranquillitatis ac pacis. Cuius interea praesidii supernaeque opis nuntia ac summae dilectionis Nostrae testis esto Apostolica Benedictio, quam tibi largissime, uti flagitas, Dilecte Fili Noster, clero gregique universo tuae vigilantiae concredito in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXIX mensis Aprilis, in sollemnitate S. Ioseph Sponsi B. Mariae Virginis, anno MDCCCCXXXVI, Pontificatus Nostri quinto decimo.

PIUS PP. XI

III

AD EM̃UM P. D. SEBASTIANUM TIT. SS. BONIFACII ET ALEXII S. R. E. PRESBYTERUM CARD. LEME DA SILVEIRA CINTRA, ARCHIEPISCOPUM S. SEBASTIANI FLUMINIS IANUARII, XXV APPETENTE NATALI EPISCOPATUS EIUS.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Quintum ac vigesimum a consecratione episcopali annum, quemadmodum ipse, gratias ex animo agens, bonorum omnium Largitori acceptum relaturus es, ita suavi laetitia omnes celebraturi sunt boni Christi fideles, quibus ipse moderandis, in praeclara ista archidioecesi vel in Olindensi et Recifensi, hoc temporis intervallo studiose incubuisti. Ille enim pietatis caritatisque ardor, quo in ipso aetatis flore pastorale iniens munus flagrabas, non modo hisce labentibus annis in te non deferbuit, verum etiam, divina opitulante gratia, magis magisque accrevit in dies. Hoc profecto felix incrementum perspicue testantur tot pastoris ac patris curae et labores, tam multa incepta atque opera sacrique eventus, quibus diuturnus iste episcopatus praefulget. Quod si longum esset persequi omnia sollertiae tuae promerita, at silentio praeterire non possumus praeclara ipsius studia ad novas paroecias constituendas, ad Actionem Catholicam promovendam, ac potissimum ad sacerdotales vo-

cationes efficaciter tuendas fovendasque; cuius quidem sollicitudinis heic quoque Romae singulare exstat documentum, Collegium nempe Pium Brasilianum nuper conditum, cui liberalem opem cum tuis ipse fidelibus contulisti. Religioni autem pietatique christianae populi tui multum quoque faverunt sacrae ipsae celebrationes, summa pompa ac magnificentia peractae, inter quas vivida adhuc memoria recoluntur tum Conventus Eucharisticus ex universa Brasiliana natione initus, tum insigne istud monumentum, in vertice montis, qui *Corcovado* nuncupatur, Christi Redemptori fauste dicatum. Quas omnes pastoralis muneris laudes hac iucunda opportunitate memorantes, tibi, Dilecte Fili Noster, libenti animo gratulamur, ac tuam tuorumque laetitiam paterna Nostra participatione atque auctoritate cumulare exoptamus. Dum igitur tibi felicissima quaeque votis Nostris ominamur, a Deo, qui iuventutem tibi novensilis archiepiscopi quinque ante lustris benigne laetificavit, instanti prece exposcimus, ut mente viribusque semper florentem te quam diutissime populo tibi tradito adesse velit.

Quo autem ista sacri eventus celebratio salutarior evadat, tibi ultro facultatem tribuimus, ut, faustitatis die, Sacro sollemniter peracto, instantibus fidelibus Nostro nomine Nostraque auctoritate benedicas, plenam commissorum veniam eisdem proponens, usitatis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Caelestium interea gratiarum praenuntia ac testis summae Nostrae dilectionis Apostolica sit Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, cunctoque clero ac populo tuae vigilantiae commisso, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die III mensis Maii, in Inventione S. Crucis, anno MDCCCCXXXVI, Pontificatus Nostri quinto decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PADERBORNENSIS – COLONIENSIS

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

DECRETUM

Cum pars pagi *Gennebreck*, archidioecesis Paderbornensis, longe absit a propria ecclesia paroeciali *Hasslinghausen* et eadem pars vi legis civilis iam separata sit a provincia Westfaliae et unita provinciae Rhenaniae, Excmus P. D. Dominus Gaspar Klein, Archiepiscopus Paderbornensis, assentiente Emo ac Revmo Domino Carolo S. R. E. Cardinali Schulte, Archiepiscopo Coloniensi, supplices preces S. Sedi porrexit ut, quo satius illorum fidelium bono consulatur, memorata pars pagi Gennebreck ab archidioecesi Paderbornensi dismembraretur atque archidioecesi Coloniensi aggregaretur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa ac praehabito favorabili voto Excmi P. D. Caesaris Orsenigo, Archiepiscopi titularis Ptolemaidensis in Libya et Nuntii Apostolici in Germania, oblatas preces excipiendas decrevit.

Quapropter, vi praesentis Decreti Consistorialis, statuit ut praefata pars pagi *Gennebreck* a paroecia *Hasslinghausen* et ab archidioecesi Paderbornensi separetur atque archidioecesi Coloniensi perpetuo attribuatur.

Ad haec autem exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputare dignata est praefatum Excmum P. D. Caesarem Orsenigo, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidem facto onere mittendi intra sex menses ad hanc S. Congre-

gationem Consistorialem authenticum exemplar actus peractae executionis.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 6 Iunii 1936.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

18 Iulii 1936. — Titulari episcopali Ecclesiae Sebastenae in Palaestina praefecit Exc. P. D. Nicolaum Jezzoni, hactenus Episcopum Valvensem et Sulmonensem.

1 Augusti. — Titulari episcopali Ecclesiae Gerarensi Exc. P. D. Dominicum Ioannem Vargas, hactenus Episcopum de Huaraz.

8 Augusti. — Cathedrali Ecclesiae Taubatensi Exc. P. D. Andream Arcoverde de Albuquerque Cavalcanti, hactenus Episcopum Valentinum in Brasilia.

14 Augusti. — Titulari episcopali Ecclesiae Dionysianae R. D. Antonium Zimniak, Vicarium Generalem dioecesis Czestochoviensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Theodori Kubina, Episcopi Czestochoviensis.

16 Augusti. — Cathedrali Ecclesiae Loidensi R. D. Henricum Ioannem Poskitt, Rectorem Seminarii in eadem dioecesi.

20 Augusti. — Metropolitanae Ecclesiae Senonensi Exc. P. D. Fridericum Lamy, hactenus Episcopum Meldensem.

— Cathedrali Ecclesiae Cadurcensi Exc. P. D. Iosephum Ioannem Amatum Moussaron, hactenus Episcopum Lamianum.

— Cathedrali Ecclesiae Nannetensi R. D. Ioannem Villepelet, Vicarium Generalem archidioecesis Bituricensis.

— Cathedrali Ecclesiae Valleguidonensi R. D. Ioannem Marcadé, archipresbyterum Ecclesiae cathedralis Briocensis.

24 Augusti. — Cathedrali Ecclesiae Tarvisinae Exc. P. D. Antonium Mantiero, hactenus Episcopum Pactensem et Praelatum S. Luciae.

11 Septembris. — Cathedrali Ecclesiae Passaviensi R. D. Simeonem Landersdorfer, ex Ordine S. Benedicti.

18 Septembris. — Cathedrali Ecclesiae Ibarrensi R. D. Caesarem Antonium Mosquera, Canonicum et Vicarium Generalem Bolivarensem.

21 Septembris. — Cathedrali Ecclesiae Asculanae in Piceno R. D. Ambrosium Squintani, rectorem Seminarii dioecesis Cremonensis ibique canonicum Ecclesiae Cathedralis.

7 Octobris. — Titulari episcopali Ecclesiae Diocleanae Exc. P. D. Paschalem Ragosta, hactenus Episcopum Castri Maris.

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

DECRETUM

DE TEXTU CONSTITUTIONUM AB OMNIBUS MONASTERIIS CARMELITARUM EXCALCEATARUM UNICE ADHIBENDO.

Ssmus Dominus Noster Pius Papa XI, die 22 mensis Iunii a. 1926, Constitutiones Monialium Excalceatarum B. Mariae Virginis de Monte Carmelo, quas Summi Pontifices Xistus V, Gregorius XIV et Urbanus VIII probaverant, postquam ipsae ad normam Codicis Iuris Canonici emendatae eiusdemque Codicis legibus auctae atque in nonnullis etiam levioris momenti, arrepta occasione, immutatae fuerant, denuo ita approbare et confirmare dignatus est, ut omnia in ipsis contenta, eodem prorsus modo, apostolico robore ac firmitate donarentur.

Haec Sacra Congregatio Religiosorum Negotiis praeposita, dum ita solemniter approbatas et confirmatas Constitutiones Revmo P. Praeposito Generali Ordinis Fratrum Excalceatorum B. M. Virginis a Monte Carmelo transmitteret per litteras diei 22 Iulii a. 1926, unitati et bono Filiarum Sanctae Matris Teresiae consulens, officii sui esse duxit votum exprimere ut talis Textus unanimiter ab omnibus Monasteriis Carmelitarum Excalceatarum adhiberetur. Voto S. Congregationis plura sane Monasteria fideliter obsecundarunt, ita ut commendatas Constitutiones maior pars Monasteriorum, transactis decem annis, ad praxim reduxerit.

Quo autem plene tam auspicata atque his annis suaviter parata Constitutionum unificatio inter pias Sanctimoniales, quae unius S. Matris

Teresiae nomine et spiritu gloriantur, quantocius iam obtineri valeat, Sanctitas Sua, in Audientia diei 10 Septembris anni 1936 infrascripto Cardinali Praefecto S. Congregationis concessa, mandare dignata est, ut in posterum in omnibus Monasteriis Monialium Excalceatarum Ordinis B. M. V. a Monte Carmelo, sive ipsa Ordinariis locorum ex S. Sedis dispositionibus, quae firmae remanent, subiecta sint, sive ad normam Constitutionum anni 1926, Revmo P. Praeposito Fratrum Excalceatorum eiusdem Ordinis subdantur, praedictus Constitutionum Textus, anno 1926 datus, aliis omnibus e medio sublatis, ut vigens recipiatur ipseque regularis observantiae formam omnibus S. Teresiae Filiabus unice iam praebeat. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis de Religiosis, die 19 mensis Septembris a. 1936.

V. Card. La Puma, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Fr. L. M. Pasetto, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

INSTRUCTIO

AD EXCMUM D. PAULUM MARELLA, ARCHIEPISCOPUM TIT. DOCLEENSEM, DELEGATUM APOSTOLICUM IN IAPONIA, CIRCA CATHOLICORUM OFFICIA ERGA PATRIAM.

Pluries instanterque ab hac S. Congregatione de Propaganda Fide aliquae normae expostulatae sunt de ratione qua catholici in Iaponia se gerere debeant, quotiescumque patriae leges vel mores illis quosdam certos actus perficere imperent vel suadeant, qui a ritibus religiosis non christianis originem duxisse videantur.

In huiusmodi quaestione dirimenda in mentem revocare iuvat quae Sacra Congregatio iam ab anno 1659 sapientissima posuit principia, instructiones Missionariis impertiens:

« Nullum studium ponite, nullaque ratione suadete illis populis ut ritus suos, consuetudines et mores mutent, modo non sint apertissime religioni et bonis moribus contraria... Fides nullius gentis ritus et consuetudines, modo prava non sint, aut respuit aut laedit, imo vero sarta

tecta esse vult. Et quoniam ea paene est hominum natura, ut sua, et maxime ipsas suas nationes, caeteris et existimatione et amore praeferant, nulla odii et alienationis causa potentior existit, quam patriarum consuetudinum immutatio, earum maxime quibus homines ab omni patrum memoria assuevere... Quae vero prava exstiterint, nutibus magis et silentio quam verbis proscindenda, opportunitate nimirum captata, qua, dispositis animis ad veritatem capessendam, sensim sine sensu evellantur... ».

Missionariorum est ergo et agnoscere et honorare Iaponensium pietatem et amorem in patriam atque fideles docere ne ceteris civibus sint in amanda patria inferiores. Quod semper a missionariis praestitum est.

Quoad vero actus quibus Iaponenses suum manifestant amorem erga patriam, haec notanda sunt. Agitur de illis actibus, qui, quamvis ab ethnicis religionibus primitus orti, non sunt intrinsece mali, sed per se indifferentes, neque iubentur ut religionis signa, sed tantum veluti civiles actus ad pietatem manifestandam et fovendam erga patriam, omni intentione remota compellendi sive catholicos sive non catholicos ad significandam quamlibet adhaesionem religionibus a quibus ritus illi orti sunt.

Hoc ipsae Imperii Iaponici auctoritates explicite non semel declararunt, innixae principio libertatis religiosae et illa distinctione, iam a Gubernio Iaponico statuta et promulgata, inter obsequium nempe shintoisticum nationale (ad nationalia Jinja) et cultum shintoisticum religiosum. Enimvero templa seu monumenta obsequio civili dicata a diversa pendent gubernii Administratione quam quae ritibus religiosis inserviunt. Archiepiscopo Tokiensi petenti, die 22 sept. 1932, a Ministro Instructionis Publicae utrum : « *pro certo retinendum esset rationes ob quas adsistentia alumnorum scholarum huiusmodi actibus requireretur esse rationes patrii amoris et non religionis* », Vices Gerens Ministri respondit: « *Visitatio ad nationalia templa seu Jinja exigitur ab auditoribus scholarum superiorum et ab alumnis scholarum mediarum et primariarum ob rationes quae se referunt ad programma educationis. In facti specie, salutatio quae requiritur ab agmine auditorum scholarum superiorum et alumnorum scholarum mediarum et primariarum nullum alium finem habet quam manifestandi sensus amoris patrii et fidelitatis* ». Quem finem mere civilem ipsae leges de Publica Instructione confirmant, ut patet ex lege data die 3 augusti 32 anno Meiji (1899) vetante educationem religiosam impertiri vel caeremonias religiosas celebrari in scholis publicis nec non in scholis quae submissae sint legibus et ordinationibus de disciplinis tradendis et de cur-

riculo studiorum. Ex quo licet inferre caeremonias ad Jinja, ab auctoritatibus publicis imperatas discipulis, non induere religiosam naturam.

Idem videtur esse tenendum de publicis caeremoniis, quae statutis diebus, auctoritatibus intervenientibus vel foventibus, ad nationalia Jinja peraguntur, cum eaedem auctoritates hanc esse suam mentem non semel, directe vel indirecte, affirmaverint, et haec profecto sit late diffusa persuasio cultiorum hominum Iaponici Imperii et eorum qui Iaponensium mores et animos profundius scrutati sunt.

Simili fere modo, actus qui iuxta patrios mores fieri solent quibusdam in eventibus, ut ex. gr. occasione funerum vel matrimoniorum, quamvis et ipsi originem forte habuerint religiosam, adhibentur nunc temporis a plurimis in tota Iaponia absque ulla religiosa significatione, sed tantum ut urbana ratio manifestandi benevolentiam erga propinquos et amicos; ita ut amisisse videantur intrinsecam connexionem cum ethnicis religionibus et in meros civiles mores mutati esse.

Cum primo hoc considerationum genere, alterum, quod sequitur, stricte coniunctum apparet. Etenim, cum persuasio late diffusa sit agi non de ritibus religiosis, sed de mere civilibus consuetudinibus, catholici, qui renuant huiusmodi caeremoniis interesse, facile incusantur, et facile ab hominibus vel non inimicis doctrinae catholicae creduntur esse frigidi erga patriam vel ingrati et inurbani erga familiares et amicos. Valde propterea optandum videtur ut removeantur causae huiusmodi publicae opinionis falsae et iniuriosae, quae non tantum fideles iaponicos multum afflictat, sed etiam animos avertit a via salutis ingredienda.

Haec Sacra Congregatio, omnibus ea attentione perpensis, quae rei gravitati convenit, viris peritis consultis, perspecta temporum ac morum evolutione, considerata mente Concilii Nagasakiensis anno 1890 celebrati, attentoque voto ab Excmis Delegatis Apostolicis E. Mooney et P. Marella atque ab Ordinariis Iaponiae recentius manifestato, post maturam deliberationem in solemni consessu Eminentissimorum PP. Cardinalium Sacro Consilio christiano nomini propagando praepositorum, die 18 maii c. a. habitam, sequentes normas agendi tradendas esse censuit:

1. Ordinarii in territoriis Iaponici Imperii doceant fideles, caeremoniis, quae fieri solent ad monumenta Jinja a Gubernio civiliter administrata, annecti ab auctoritatibus civilibus (ut ex explicitis declarationibus pluries datis constat) itemque communi cultiorum hominum sensu meram significationem patrii amoris, scilicet filialis reverentiae erga familiam imperialem et patriae benefactores; ideoque, cum huiusmodi caeremoniae valorem induerint mere civilem, catholicis licere in-

teresse eis et more ceterorum civium agere, declarata sua intentione, si quando hoc necessarium apparuerit ad falsas interpretationes sui actus removendas.

2. Iidem Ordinarii permittere possunt ut fideles, quando intersint funeribus, matrimoniis aliisque privatis ritibus in vita sociali iaponensi usitatis, participes fiant sicut ceteri (declarata, si necessarium, sua intentione ut supra) omnium illarum caeremoniarum, quae, quamvis forte a superstitione originem duxerint, ex circumstantiis tamen locorum et personarum et ex communi aestimatione nunc temporis non retineant nisi sensum urbanitatis et mutuae benevolentiae.

3. Circa iuramentum de ritibus, ubicumque in Iaponia in usu est, sacerdotes praesentes instructiones hac in re a Sacra Congregatione de Propaganda Fide datas dociles exsequantur, omni disputatione remota.

Quae omnia cum Summo Pontifici in Audientia diei XXV Maii a subsignato S. Congregationis Secretario relata fuissent, Sanctitas Sua dignata est rata habere, declarans Ordinarios Iaponiae normas supra datas sequi tuto posse et debere.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die XXVI mensis Maii A. D. MDCCCCXXXVI.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† C. Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius.*

II

NOMINATIONES

Sacra Congregatio de Propaganda Fide, successivis datis decretis, ad suum beneplacitum renunciavit:

30 Iunii 1936. — R. P. Paulum Julliotte, e Congregatione Sacrorum Cordium Iesu et Mariae (Picpus), *Praefectum Apostolicum de Hainan.*

7 Iulii. — R. P. Thomam Megan, e Societate Verbi Divini, *Praefectum Apostolicum de Sinsiang.*

11 Iulii. — R. P. Iulium Dillon, ex Ordine Fratrum Minorum, *Praefectum Apostolicum de Shasi.*

28 Iulii. — R. P. Chilianum a Killybegs, ex Ordine Fratrum Minorum Capuccinorum, *Praefectum Apostolicum de Victoria Falls.*

— R. P. Eusebium a Corde Iesu, e Congregatione Clericorum excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis D. N. Iesu Christi, *Praefectum Apostolicum de Tshumbe.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

AQUEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VENERABILIS SERVAE DEI MARIAE DOMINICAE MAZZARELLO, CONFUNDATRICIS INSTITUTI FILIARUM MARIAE AUXILIATRICIS.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Postquam Deus hominem creavisset, dixit: *Non est bonum esse hominem solum, faciamus ei adiutorium simile sibi* (Gen., II, 18). Saeculo elapso mediante, insignem Deus suscitavit virum, Ioannem Bosco, qui ut tot tantisque malis, quibus mundus vexabatur, remedium afferret, animarum zelo succensus, piam Societatem S. Francisci Salesii fundavit, quae, totum nunc per orbem late propagata, innumeras, iuvenum praesertim, animas ad Christum adducit. Pius IX sa. me. uberes ab eadem Societate fructus in adulescentulorum educatione collectos perpendens, divino veluti instinctu permotus, eidem Sancto animum adiecit, ut similis pro puellis condendae Societatis propositum, quod iam ipse animo conceperat, in actum deduceret. Misericors Deus, ferventissimis servi sui precibus exoratus, miro suae providentiae consilio disposuit, ut S. Ioannes in Maria Dominica Mazzarello, de cuius heroicis virtutibus hoc in decreto agitur, *adiutorium simile sibi* adinveniret.

Maria Dominica Mazzarello in loco vulgo dicto *Mornese,* veluti sub umbra sacelli B. Mariae Virgini Auxiliatrici dicati, intra Aquensis dioecesis fines, die 9 Maii a. D. 1837, prior ex septem filiis, ex Iosepho et Maria Magdalena Calcagno, honestis piisque ruricolis, nata est, eodemque die sacris baptismi aquis regenerata. Parens uterque maximam in sancte educandis filiis curam in exemplum impendebant: quare christianarum virtutum germina in Maria Dominica iam inde a prima pueritia alte consita fuere; quae, piissimi sacerdotis Dominici Pestarino

opera, magis magisque succrevere. Sacra dape vix primitus refecta Sacroque Chrismate inuncta miros in christianis virtutibus exercendis progressus fecit.

Ordinariam vitae rationem extraordinario modo peragere summa cura studebat. Sacrosanctae Eucharistiae amantissima, summo mane, quum adhuc hiemali tempore tenebrae essent, nec frigus nec nivem, ut Sacro adstaret, Christique corpore se reficeret, reformidabat: quum autem, de sero, ad Ecclesiam accedere sibi non daretur, e domo, versus eam conversa, preces effundens, longas protrahebat moras.

Decimum septimum circiter aetatis annum agens, piae Filiarum Mariae Immaculatae societati nomen dedit, in qua perfectioris vitae iter generose aggressa, ad divina consilia adimplenda se comparavit.

Uti iam S. Ioannes Bosco, paternum agrum prius coluit, sarcinatricis postea artem exercuit; quibus in muneribus, mente in Deum defixa, omnia in eius gloriam adeo plene cumulateque agebat, ut vel unumquodque punctum, quod acu traheret, amoris actum in Deum elicere intenderet. Unde nihil mirum si olim, coram, veluti de peccato, se accusaret quadam die per quartum horae quadrantem a Deo mentem abstractam habuisse.

Animarum zelo deflagrans, eis Christo lucrifaciendis omne studium pro suo modulo impendebat.

Anno 1865 Maria Dominica una cum nonnullis aliis puellis, communem vitam in domo, paroeciali Ecclesiae proxima, instituit, quibus anno 1869 circiter S. Ioannes Bosco vitae ducendae methodum dedit. Quum autem plurium bonorum consilio instantibusque precibus, quibus Pii Papae IX veluti mandatum accessit, societatem quoque pro educandis puellis idem Sanctus instituere decrevisset, cum sacerdote Pestarino et Aquensi Episcopo consilio inito, uti novae Societatis fundamentum, Filiarum Immaculatae Conceptionis familiam assumpsit.

Quare die 5 Augusto a. D. 1872 Filiae Mariae Immaculatae huius novae Societatis vestibus indutae sunt, nec non coram Episcopo et S. Ioanne Bosco Maria religiosa vota nuncupavit.

Novensili huic Instituto a S. Ioanne *Filiarum Mariae Auxiliatricis* nomen inditum, eiusque regimen Mariae, prius vicaria potestate, concreditum fuit; duobus autem post annis unanimi Sororum suffragio, ipso S. Ioanne plaudente, ad hoc plene exercendum uti Generalis Superiorissa fuit electa.

Quo in officio filiabus suis perfectissimum virtutum omnium exemplar se praebuit. Nulla porro, etsi Suprema erat Moderatrix et aliquoties infirma, a communibus oneribus vacationem admisit; arctissimae

paupertatis amantissima detritis vestibus uti, in cubiculo nulla superflua re instructo habitare, a quocumque interdiu obsonio abstinere, quin immo siquid in communi mensa aliquando delicatum appositum arcere in deliciis habuit. Humillima quum esset, sibi diffidens, toto pectore S. Ioannis spiritum haurire, atque ab eius pendere nutibus sollemne habuit.

S. Ioannes vero, eius virtutes animique dotes probe perpendens, delegatum quidem suum, qui ei, in spiritualibus praesertim, assisteret, assignavit, regulas conscripsit, liberam tamen in Instituti regimine eam esse voluit: et sapienter, ut eventus probavit. Institutum enim tam prudenter Maria moderata est, ut hoc, ea vivente, mirifice propagatum fuerit, atque uberrimos laetissimosque tulerit fructus: modo autem ab Apostolica Sede approbatum sexcentas circiter totum per orbem, vel in Missionum locis inter infideles, numerat domos, pluraque Sororum millia, quae utriusque Parentis spiritu impulsae, Dei Ecclesiam actuosissima pietate illustrant.

Maria Dominica innocentissimae vitae candore enituit. Laeta et tristia, prospera et adversa aequo iucundoque animo, veluti divina dona, acceptavit.

Vividissima in Eucharistiam religione ferebatur, quasi praesentem Christum suis oculis videret. Tenerrima Beatam Virginem devotione coluit. Vere cum Apostolo Paulo et ipsa dicere poterat: *Nostra autem conversatio in caelis est.*

Ex hac intima cum Deo unione factum est, ut litterarum pene rudis, sapienter loqui et scribere valuisset. Cordium scrutatione aliisque donis eam Deus ditavit. Ceterum summae auctoritatis viri eius sanctitatem sunt demirati.

In urbe Nizza Monferrato pleuritico morbo graviter correpta, sacramentis recreata, *caritatem, humilitatem* atque *obedientiam* filiabus suis commendans, sanctissima Iesu, Mariae et Ioseph nomina invocando, die 14 Maii mensis a. D. 1881, purissimam animam Deo reddidit, annos nata quatuor supra quadraginta.

Pretiosam eius mortem sanctitatis fama est subsecuta. Quare ab anno 1911 ad 1917 in Aquensi Curia Ordinaria auctoritate constructi sunt processus super eadem fama, super scriptis atque super obedientia Urbanianis decretis de cultu Servis Dei non praestando. Quibus accessere duo Rogatoriales Bonaërensis et S. Ioseph de Costarica.

Servatis de iure servandis, S. R. C. favorabile super scriptis die 15 Iulii mensis a. 1924 decretum edidit. Die 27 Maii mensis sequenti anno Ssmus D. N. Pius Pp. XI Sua manu Commissionem Introductio-

nis Causae obsignare dignatus est. Die 23 Iunii mensis a. 1926 S. R. C. decrevit Urbani VIII leges, ad cultum quod attinet, servatas fuisse. Apostolico processu in Aquensi Curia condito, pro eius iuridica vi, sicut et Informativi, die 23 Iunii decretum est. Hisce de iure positis elapso anno die 21 Februarii mensis coram Rmo Cardinali Alexandro Verde, Causae Ponente seu Relatore, super virtutibus Antepraeparatoria Comitia, die vero 19 Novembris mensis Praeparatoria habita sunt. Generalis vero coram Sanctitate Sua die 21 nuper praeteriti mensis habita est Congregatio; in qua idem Rmus Cardinalis Ponens dubium proposuit discutiendum: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.* Porro Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores suum edidere suffragium. Beatissimus vero Pater suum edere iudicium in hanc diem, Inventioni S. Crucis sacram, distulit, ut ingeminatis precibus, in re tanti momenti maiori lumine a Deo illustraretur.

Quapropter, sacrosancto Eucharistico litato sacrificio, arcessitis Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti S. R. C. Praefecto ac Alexandro Verde Causae Ponente seu Relatore, nec non R. P. Salvatore Natucci Fidei Promotore generali meque infrascripto Secretario, edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum, cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Servae Dei Mariae Dominicae Mazzarello in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit.

Datum Romae, die 3 Maii a. D. 1936.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

PARISIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI MARIAE A PROVIDENTIA, IN SAECULO EUGENIAE SMET, FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM AUXILIATRICUM ANIMARUM IN PURGATORIO DEGENTIUM

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Eugenia Smet, vix septennis, dum olim cum aliis puellis in paterno horto iucunde cursitabat, ex abrupto consistit, fit gravis aspectu, et « scitisne, ait, quid mente revolvam? Si qua ex vobis in igneo carcere detineretur, nobisque datum esset eam uno verbo liberare, nonne continuo hoc diceremus? Plures animae purgatorio igne detinentur: ipse Deus, qui iuste eas punit, ut eas liberet precatiunculam a nobis expetit, nos vero hanc non facimus! »

Cogitatum hoc, quod miram puellulae fidem atque caritatem prodit, totam eius vitam informavit ut ex mox dicendis apparet.

Eugenia, Maria, Iosepha Smet Insulae in Gallia die 25 Martii mensis a. D. 1825 ex Henrico et Paulina Taverne de Montdhiver, christianis moribus ac pietate conspicuis, tertia inter sex liberos nata est, eodemque die baptizata. Anno 1834 sacro Chrismate fuit linita, atque post annum sancta Eucharistica dape primitus refecta. Religiosarum a Sacro Corde Iesu alumna, in exemplum se gessit, miras praesertim ad pietatem progressiones faciens. Ad religiosam capessendam vitam se vocatam persentiens, eidem Sacri Cordis Instituto cooptari optabat; sed, Deo aliter de ea disponente, sensim sine sensu ad novum Institutum pro animabus piacularibus flammis addictis condendum, peculiari divinae providentiae consilio, adducta est. Equidem caritatis igne pro Dei gloria et proximorum bono exardescens, in eas animas solandas omnia sua studia, omnem operam, omnes industrias cogitationesque impendebat. Perpendens autem nullum in militanti Ecclesia religiosum Institutum adesse, cuius peculiaris finis esset animabus his suffragari, ferventissimis fusis precibus atque adhibito prudentum virorum consilio, rem exequendam animosa suscepit. Praecipuum hortatorem habuit s. Ioannem Vianney, qui ei animum addens: *En opus,* ait, *a Deo diu vehementerque optatum.* Quapropter a. 1856 Lutetiam Parisiorum se contulit, ubi Archiepiscopi

Mariae Dominici Augusti Sibour benevola approbatione accepta, Instituti Sororum, quae Auxiliatrices animarum in Purgatorio degentium nuncupantur, prima fundamenta constituit.

Ob inconcussam vero fiduciam, qua divinae providentiae se iugiter commiserat, Mariae a Providentia nomen assumpsit. Cui rationi et alia non minoris ponderis est addenda. Adhuc enim puella cum esset, ipsius Dei *providentiam* se fieri velle dictitabat, eo scilicet animo, ut debitas divinae iustitiae poenas pro animabus purgatorii, quoad eius esset exsolvens, eas sic expiatas divinae misericordiae glorificandas quasi dono traderet. Quod quum intelligeret quantopere Deo, miserentissimo Patri, acceptum foret, se totam animabus illis expiandis generose dedit, non modo precibus atque asperis sui castigationibus, sed et heroico virtutum omnium exercitio, atque praesertim omnigenis misericordiae operibus, erga egenos ac derelictos: ut dum mortalium miserias leniret, animabus purgatorii solamen afferret.

Quos saluberrimos atque Deo gratissimos fructus ut uberiores redderet atque firmaret, Instituto a se condito perennandos, in eodem caritatis spiritu, commendavit.

Hanc vero Famulae suae operam, quam Deus mature ei inspiraverat, et quam ipsa fideliter impleverat, benignissimus Dominus generosa magnificentia rependit. Eam enim dum crucis suae participem effecit, mira simul fortitudine ad crucem ferendam roboravit.

Equidem pauperiem, irrisiones, calumnias, derelictiones, corporis atroces cruciatus, animi angustias aliosque passa est labores et dolores, quae omnia non modo invicta patientia sustinuit, sed et grato animo accepit, se veluti hostiam pro animabus purgatorii Deo offerens. « Inter ea, quae peccatum non sunt, quinque, aiebat, ne evenirent verebar: A parentibus separari, religiosam familiam constituere, inopia ad eam alendam premi, alieno aere gravari, cancri morbo cruciari. Dei autem gratia quinque hisce aerumnis sum confecta ».

Ad tantam virtutem assequendam plurimum eius conscientiae moderatores contulerunt, prudentia et sanctitate vitae praestantes, prae ceteris vero Servus Dei Petrus Olivaint e S. I. qui impiorum hominum ferro a. 1871 Parisiis occubuit.

Quam Deo accepta fuerit magnanima haec Famulae suae deditio, ipsa ostendit Instituti propagatio. Ea adhuc vivente, plures iam domus variis in locis, vel in Sinensi imperio, sunt constitutae.

Ab Apostolica Sede Institutum postea approbatum magis in dies florescit.

Sed iam Mariam a Providentia tot laboribus perfunctam virtutibus-

que nitentem aeternum manebat praemium. Cancri morbo, quo per biennium laboraverat, ad mortem adducta, spiritualibus filiabus suis caritatem enixe commendans, purissimam animam die 7 Februarii a. 1871 Deo reddidit, annum agens vix quadragesimum sextum.

Sanctitatis fama post eius obitum non deferbuit, praesertim ob gratias seu miracula eius interventione, ut ferunt, a Deo patrata. Quare, quum rerum adiuncta primum sivere, a. 1926 Parisiis et per rogatoriales litteras in Vicariatu Apostolico de Nan-King in Sinis Ordinaria auctoritate super sanctitatis et miraculorum fama nec non super scriptis ac super cultu numquam exhibito processus sunt constructi. Scriptis Servae Dei perpensis, S. R. C. die 22 Maii 1935 decrevit: *Nihil obstare quominus ad ulteriora procedatur.*

Interim plures Postulatoriae Litterae Ssmo D. N. Papae porrectae sunt, ex quibus septem Emorum Cardinalium, quatuor Regalium Celsitudinum et ultra centum Archiepiscoporum, Episcoporum, Abbatum, Generalium Moderatorum Religiosorum Ordinum seu Congregationum.

Omnibus itaque ad iuris normam comparatis, Illmo ac Rmo D. Francisco Xaverio Hertzog Prot. Ap. a. i. Postulatore instante, in Ordinariis S. R. C. comitiis die 28 Aprilis mensis h. a. ad aedes Vaticanas habitis, Emus ac Rmus D. Cardinalis Camillus Laurenti S. R. C. Praefectus, Causae Relator, dubium proposuit discutiendum: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Rmi PP., audita eiusdem Cardinalis relatione, nec non Officialium Praelatorum scriptis suffragiis, auditoque R. P. D. Salvatore Natucci Fidei Promotore Generali, omnibus mature perpensis, rescribendum censuerunt: *Affirmative,* seu *signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Ssmo placuerit.*

Facta autem subsignata die Ssmo D. N. a R. P. D. Fidei Promotore relatione, Sanctitas Sua Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, propria Manu Commissionem Introductionis Causae Mariae a Providentia signare dignata est.

Datum Romae, die 5 Maii a. D. 1936.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

DECRETUM

DE MAGISTERIO A PONTIFICIO INSTITUTO MUSICAE SACRAE CONFERENDO

Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus, cum Pontificii Instituti Musicae Sacrae de Urbe naturam, finem ac studiorum rationem penitus perspecta habeat, auctoritate sibi a Ssmo D. N. Pio XI commissa, eidem Instituto potestatem tribuit *Magisterium* sive in cantu gregoriano sive in compositione sacrorum concentuum sive in pulsandis organis conferendi, in munere docendi Doctoratui aequiparatum.

Quod Magisterium iis tantum conferri potest alumnis, qui Licentiam iam sint assequuti atque, — ceteris omnibus absolutis, quae tum a Constitutione Apostolica « Deus scientiarum Dominus » et ab adnexis eidem ordinationibus, cum a Statutis Pontificii Instituti praescribuntur, excepta doctorali dissertatione, — peculiare dederint experimentum, ex quo de eorum idoneitate ac peritia theorico-practica vel in cantu gregoriano vel in compositione sacrorum concentuum vel in pulsandis organis rite constet.

Datum Romae, ex Aedibus S. Callisti, die XII Martii, in festo S. Gregorii M., anno MCMXXXVI.

C. Card. BISLETI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

E. Ruffini, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Sabato, 10 Ottobre 1936, Sua Santità ha ricevuto in Udienza solenne S. E. il Sig. Dott. NICOLA MARIO EUSEBIO DEL RIVERO Y ALONSO DE AGUILAR, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario di Cuba, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

Lunedì, 12 Ottobre 1936, la medesima Santità Sua ha ricevuto in Udienza solenne S. E. il Sig. Dott. FRANCISCO A. FIGUEROA, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Repubblica del Guatemala, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

AVVISO

Si rende noto che le domande di ammissione degli ecclesiastici allo Studio della Sacra Congregazione del Concilio, per la pratica giuridica amministrativa e catechistica, si ricevono nella Segreteria della stessa Sacra Congregazione del Concilio dal 20 Ottobre al 20 Novembre.

Roma, 1° Ottobre 1936.

G. Bruno, *Segretario.*

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

4 Aprile 1935. Monsig. Giacomo Gavassino, della diocesi di Iglesias.
21 Maggio 1936. Monsig. Carlo Lino Perez, dell'archidiocesi di Lima.
» » » Monsig. Eloy Chiriboga, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Paolo Chavez-Aguilar, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giacomo Martinez, della diocesi di Arequipa.

21 Maggio 1936. Monsig. Gregorio Martinez, della medesima diocesi.
4 Giugno » Monsig. Francesco Saverio della Pietà Rebello, del patriarcato di Goa.
2 Luglio » Monsig. Luigi Matachione, della diocesi di Sora.
» » » Monsig. Achille Doriguzzi, della diocesi di Lecce.
» » » Monsig. Vincenzo De Sanctis, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Oronzo Bello, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Antonino Catarella, della diocesi di Agrigento.
9 » » Monsig. Germano Tribas, dell'archidiocesi di Udine.
» » » Monsig. Ilario Imberciadori, della diocesi di Montalcino.
» » » Monsig. Marco Gambardella, dell'archidiocesi di Amalfi.
» » » Monsig. Felice Mansi, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Felice Casadei, della diocesi di Sarsina.
16 » » Monsig. Giovanni Marino Van der Tuijn, della diocesi di Haarlem.
» » » Monsig. Carlo Perico, della diocesi di Bergamo.
» » » Monsig. Guglielmo Diessl, della diocesi di Leitmeritz.
» » » Monsig. Roberto Najman, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Gennaro Jovane, dell'archidiocesi di Gaeta.
23 » » Monsig. Francesco Comelli, dell'archidiocesi di Udine.
30 » » Monsig. Gino Lugli, della diocesi di Carpi.
1 Agosto » Monsig. Antonio Sabelli, dell'archidiocesi di Buenos Aires.
6 » » Monsig. Pacifico Ciabocco, dell'archidiocesi di Camerino.
» » » Monsig. Giuseppe De Lorenzi, della diocesi di Biella.
» » » Monsig. Valentino Elwes, dell'archidiocesi di Westminster.
3 Settembre » Monsig. Bartolomeo Pezzo, della diocesi di Verona.
» » » Monsig. Luigi Novak, dell'archidiocesi di Gorizia.
17 » » Monsig. Giuseppe Prandini, della diocesi di Carpi.
2 Ottobre » Monsig. Aurelio Fiorani (Roma).
7 » » Monsig. Umberto Mozzoni, della diocesi di Macerata.
8 » » Monsig. Giacomo Morelli, della diocesi suburbicaria di Palestrina.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

13 Giugno 1936. Il sig. Furey Ellis, dell'archidiocesi di Filadelfia.
» » » Il sig. Matteo Mc Closkey, della medesima archidiocesi.
» » » Il sig. Vincenzo Carroll, della medesima archidiocesi.
23 Luglio » Il Visconte Carlo de Curel, della diocesi di Limoges.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

2 Luglio 1936. Monsig. Giuseppe Tischberger, della diocesi di Linz.
9 » » Monsig. Stefano Kuthy, della diocesi di Alba Reale.
» » » Monsig. Luigi Rosa, della diocesi di Pontremoli.

2 *Luglio* *1936.* Monsig. Annibale Corradini, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Enrico Lorenzelli, della medesima diocesi.
16 » » Monsig. Leopoldo Punzi, dell'archidiocesi di Gaeta.
» » » Monsig. Luigi Di Campo, della medesima archidiocesi.
6 *Agosto* » Monsig. Francesco Kadeřábek, dell'archidiocesi di Praga.
» » » Monsig. Luigi Tylínek, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Andrea Frank, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Francesco Trnka, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Venceslao Moeckl, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Carlo Enzmann, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giovanni Matějka, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Gustavo Verich, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Venceslao Tichý, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Svátek, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Francesco Rudolf, della medesima archidiocesi.
3 *Settembre* » Monsig. Francesco Ballaben, dell'archidiocesi di Gorizia.
» » » Monsig. Angelo Trevisan, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Vodopivec, della medesima archidiocesi.

Cappellani Segreti d'onore di S. S.:

3 *Settembre* *1936.* Monsig. Ermanno Rosin, dell'archidiocesi di Gorizia.
» » » Monsig. Desiderio Spagnul, della medesima archidiocesi.

NECROLOGIO

5 *Agosto* *1936.* Monsig. Salvio Huix Miralpeix, Vescovo di Lerida.
31 » » Monsig. Giovanni Battista Hierl, Vescovo tit. di Teuchira.
3 *Ottobre* » Monsig. Guglielmo Hayden, Arcivescovo di Hobart.
7 » » Monsig. Giuseppe Thorman, Vescovo di Hexham e Newcastle.
10 » » Monsig. Giovanni Garigliano, Vescovo di Biella.

ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi iuxta kalendarium Universalis Ecclesiae pro anno Domini 1937, cum adiectione variationum festorum S. Ioannis Bosco (31 mensis ianuarii) et S. Petri Nolasci (28 eiusdem mensis) (ex Decr. S. R. C. 25 martii 1936) atque Appendicis pro locis Missionum. Typis Polyglottis Vaticanis, 1936. In-16°, pp. XXXII-170.

Romae L. 2,10 In Italia L. 2,30 Apud exteros L. 2,60

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
CODIFICAZIONE CANONICA ORIENTALE. FONTI Serie II. Fascicolo I° — Textes Legislatifs touchant le Cénobitisme Egyptien, par Mgr. François Kozman Archidiacre et Vicaire Général, Official du Patriarcat Copte Catholique d'Alexandrie	12 —	13 —	14 —
Pontificia Commissione centrale per l'Arte Sacra. **ATTI DELLA PRIMA SETTIMANA D'ARTE SACRA PER IL CLERO** (1933); pp. 244 e 75 tavole	28 —	30 —	34 —
ATTI DELLA SECONDA SETTIMANA D'ARTE SACRA PER IL CLERO. 7-13 ottobre 1934 — Città del Vaticano 1935 — In-8°; pp. 266 e 94 tavole	24 —	25,60	30 —
ENCHIRIDION BIBLICUM **Documenta ecclesiastica Sacram Scripturam spectantia.** Auctoritate Pontificiae Commissionis de re Biblica edita	10 —	11 —	13,50
Linteo anglico contectum cum titulo aureo	15,40	16,40	18,90
NB. - *Seminariis et Religiosis Communitatibus, pro certo numero exemplarium, imminutio pretii conceditur.*			
MISSAE DEFUNCTORUM **ex Missali Romano desumptae. Editio quarta iuxta typicam. Accedit Ritus absolutionis pro Defunctis ex Rituali Romano typico (a. 1925).** — Editio Vaticana in charta manufacta impressa, typis lectu facillimis, rubro-nigris characteribus, figuris, etc. ornata. — 1932 — Impressum patet 27 × 18; pagina 31 × 22 ½, (gr. 205 pondo)	7,50	9 —	10,50
— Linteo nigro religata, cum Cruce impressa, signaculis, etc.	17,50	19 —	21 —
PROPRIUM MISSARUM **pro Clero Almae Urbis ejusque districtu.** In rosso-nero, nuova edizione per messali in-8° ed in-4°, 1934	10 —	11 —	12 —
PROPRIUM OFFICIORUM **PRO CLERO ALMAE URBIS ejusque districtus** (Ed. 1936)	15 —	16 —	16,50
Parole di Sua Santità Pio XI ai vescovi, sacerdoti, religiosi e laici profughi dalla Spagna (14 settembre 1936)	1 —	1,10	1,25
Palabras de Su Santidad el Papa Pio XI a los obispos, sacerdotes, religiosos y seglares prófugos de España (El 14 de septiembre de 1936)	1 —	1,10	1,25
Paroles de Sa Sainteté Pie XI aux évêques, prêtres, religieux et laïques qui ont dû fuir d'Espagne (14 septembre 1936)	1 —	1,10	1,25
Worte Seiner Heiligkeit Pius' XI. an die aus Spanien geflüchteten Bischöfe, Priester Ordensmänner, Ordensfrauen und Laien (14 September 1936)	1 —	1,10	1,25
Word of His Holiness Pope Pius XI addressed to the Bishops, Priests, Religious and Laity exiles from Spain (September 14, 1936)	1 —	1,10	1,25
I RESPONSORI BIBLICI DELL'UFFICIO ROMANO. Note sulla centonizzazione a cura di D. Pio Alfonzo O. S. B., pp. XVI-190, in-8°	16 —	17 —	21 —
S. PIETRO PARENZO. La leggenda scritta dal Maestro Giovanni Canonico di Orvieto. Studi e testo a cura del dott. Vincenzo Natalini, pp. XX-212, e una tavola fuori testo, in-8°	20 —	21 —	27 —
P. IOSEPH BALESTRI, S. T. M., O. E. S. A., Pont. Commiss. Bibl. Consultor. **BIBLICAE INTRODUCTIONIS GENERALIS ELEMENTA.** Typis Polyglottis Vaticanis 1932. In-8° grande, pp. VIII-546. Volumen quattuor partibus coalescens: I. **De Textu Vet. et Nov. Testamenti.** II. **De Canone.** III. **De Inspiratione.** IV. **De Hermeneutica**	50 —	52 —	58 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"**
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

UFFICIO E MESSA approvati dalla S. Congregazione dei Riti con decreto del 23 marzo 1936 pubblicati negli *Acta Apostolicae Sedis* il 30 aprile, fascicolo N. 5:

OFFICIUM IN FESTO SANCTI IOANNIS BOSCO, CONF.

(Die 31 Ianuarii). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pp. 8, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19 . . . . 0,50 0,60 0,70

MISSA IN FESTO SANCTI IOANNIS BOSCO, CONF.

(Die 31 Ianuarii). In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5 nei margini cm. 22,5×32 . . . . . 0,40 0,50 0,70
In-4° cm. 18,5×27,2, nei margini cm. 24×33 . . . . . 0,40 0,50 0,70

S. ROMANAE ROTAE DECISIONES

seu sententia quae prodierunt anno 1922. Cura eiusdem S. Tribunalis editae

Vol. XIV, pp. VIII-388, in-8° . . . . . 50 — 53 — 58 —
Vol. XV, pp. IV-348, anno 1923 . . . . . 40 — 43 — 48 —
Vol. XVI, pp. VIII-452, anno 1924 . . . . . 40 — 43 — 48 —
Vol. XVII, pp. VIII-462, anno 1925 . . . . . 40 — 43 — 48 —
Vol. XVIII, pp. VIII-460, anno 1926 . . . . . 40 — 43 — 48 —
Vol. XIX, pp. VIII-580, anno 1927 . . . . . 40 — 43 — 48 —
Vol. XX, pp. VIII-540, anno 1928 . . . . . 40 — 43 — 48 —

GUIDA di insegnamento religioso per le scuole elementari, secondo i vari punti del Programma ministeriale, a cura della Commissione superiore ecclesiastica per la revisione dei testi di insegnamento religioso, pp. 32 . . . . . 0,50 0,70 —

RELAZIONE sull'insegnamento della Religione nelle Scuole Primarie. Foglio di cm. 50×35. Frontispizio; Prospetto-relazione; Norme per l'ispezione dell'insegnamento religioso nelle Scuole Primarie . . . . . 0,50 0,50 —
Copie 50 . . . . . 22 — 22 — —
Copie 100 . . . . . 40 — 40 — —

Catechismo della Dottrina Cristiana. Con copertina illustrata . . . . 1 — 1,30 1,60
Primi elementi della Dottrina Cristiana 0,30 0,40 0,50
Preghiere per il santo sacrificio della Messa con le **Formole da recitarsi in comune** . . . . . Una copia L. 0,20. Copie cento 15 — 16,50 18 —

MARIANI CARD. DOMENICO. **LEZIONI CATECHISTICHE.** Tre volumi in-12°

Roma L. 20 — Italia L. 22,50 Estero L. 30 —

VOL. I. - Spiegazione del Simbolo, pp. XVI-544.

VOL. II. - Spiegazione dell'Orazione, del Decalogo, dei Precetti della Chiesa, delle Virtù e dei Vizi e delle Beatitudini, pp. IV-462.

VOL. III. - Spiegazione della Grazia e dei Sacramenti, pp. IV-474.

Lettera di S. E. il Card. Pacelli all'Autore:

Godo di farLe sapere che il Santo Padre ha accolto con compiacenza e sfogliato con interesse la nuova edizione delle "LEZIONI CATECHISTICHE" di cui Vostra Eminenza Revma Gli ha fatto omaggio.

Anzi che l'obolo della vedova — come Ella vuol chiamarlo — il lavoro è sembrato alla Santità Sua un assai utile servizio reso alla causa, non meno delicata che importante, della formazione religiosa della gioventù. E del prezioso contributo, come del soffio apostolico che lo pervade, Sua Santità La ringrazia di cuore, mentre ne prega dal Signore l'adeguata ricompensa.

Alle felicitazioni e agli auguri Sua Santità aggiunge altresì la Sua paterna Benedizione: io il mio personale vivo ringraziamento per la copia a me destinata. E mentre mi è cosa particolarmente gradita fare a V. E. i miei più fervidi auguri per il nuovo anno, mi valgo volentieri dell'occasione per baciarLe umilissimamente le mani e professarmi con sensi ecc.

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — c/c postale N. 1-16722*)